

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wien!

de hersft

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR REMCO
TUINIEREN & DIEREN

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
GESPREK MET OUDERS

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
ONTMOETING OP DE BINNENPLAATS

DeSeizoenen

jaargang 2 // editie 2 // oktober 2018

Seizoentje voor... **Remco**

Remco is 34 jaar. Hij komt uit een gezin met 3 kinderen, waarvan hij de jongste is. Remco is heel erg sociaal en attent.

Al vanaf het ontstaan van de Groote Modderkolk, op 8 mei 2005, woont Remco op de boerderij in Loenen. Remco is heel muzikaal en kan geweldig piano spelen. Hij heeft ook een elektrische piano op zijn kamer. Daarnaast houdt hij van tuinieren en van dieren. Vooral van paarden. Elke donderdagochtend rijdt hij zelf paard. Remco werkt op het creatieve werkgebied van Verdandi en hij kan bijna zelfstandig papierscheppen.

Nog een bijzonderheid: Remco weet van iedereen die werkt op de Groote Modderkolk welk merk en welke kleur auto hij of zij heeft!

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Hiertoe behoren medecliënten, medewerkers, familie en vrienden, maatschappelijke omgeving en vrijwilligers. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking. De waarden gelijkwaardigheid, dienstbaarheid en tegenwoordigheid van geest dragen wij uit in onze begeleiding en ondersteuning.

Werken bij DeSeizoenen

Op onze locaties zijn we doorlopend op zoek naar goede medewerkers. Dat is op dit moment niet alleen bij onze organisatie zo, maar bij alle zorgorganisaties. Maar wat is er nu anders aan werken bij DeSeizoenen?

DeSeizoenen is een bijzondere organisatie. We werken vanuit een antroposofische mensvisie. Veel mensen vinden dat vaak zweverig of oubollig klinken, maar dat is het niet. De visie van DeSeizoenen is eigenlijk heel eigentijds. Het gaat uit van duurzaamheid en levenskwaliteit. Waarden die in de huidige maatschappij steeds meer gewaardeerd worden. Ook bijvoorbeeld de Vrije Scholen, de Triodos Bank en de Biologisch Dynamische landbouw en veeteelt komen voort uit de antroposofie.

Wat we vaak van mensen horen die bij ons komen werken is dat het bij ons écht om de mensen draait. En dat is waarom je ooit in de zorg bent gegaan, toch?

Als je bij ons in dienst komt word je de eerste periode begeleid. Want we willen graag dat je je thuis voelt en onze visie op zorg gaan omarmen. Je maakt dus kennis met de antroposofische zorg en de methodiek waar we mee werken.

Interesse?

Lees dit hele magazine eens door om meer te weten te komen over DeSeizoenen. En zit er een locatie van DeSeizoenen in jouw omgeving en zou je graag eens kennis maken? Bezoek ons dan gewoon eens. We ontmoeten je graag!

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans
Barbara Schutte (pagina 10 & 11)
Oplage
600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Ik weet het wel...

VIERWOORD

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Soms word je getroffen door een zin of een flard van een gesprek dat je toevallig opvangt. Onlangs overkwam mij dat weer eens. Terwijl ik in mijn werkkamer achter mijn computer zat hoorde ik op de achtergrond in de hal de receptioniste en een cliënte een gesprekje voeren. Ik was geconcentreerd aan het werk en volgde niet waar het over ging. Plotseling hoorde ik echter de cliënt duidelijk zeggen: 'Ik weet het wel, maar mijn hoofd nog niet'. 'Zo is het', was onmiddellijk mijn gedachte.

Ik vind dit een prachtige zin. Een zin die mij aan het denken zette. Wellicht was de meeste directe betekenis ervan: 'Ik weet het wel, maar ik kan er even niet opkomen'. Dat overkomt ons natuurlijk allemaal wel eens. Maar in haar intonatie meende ik een diepere betekenis te bespeuren. En ik voelde direct aan: deze uitspraak heeft iets met onze antroposofische zorgvisie te maken. Maar wat?

Ik heb hier een tijdje mee rondgelopen en kwam op het volgende. Deze uitspraak geeft aan dat kennis niet alleen met het 'hoofd' opgedaan wordt. De mens heeft meer en ruimere waarnemingsorganen om tot een weten te komen. Waarschijnlijk kent iedereen wel de ervaring van een ingeving, van een intuïtie. Dat je ineens weet wat je in een bepaalde situatie te doen staat. Deze ingeving wordt wel met het hoofd gedacht, maar – in ieder geval in de ervaring – niet bedacht. En zouden mensen met een verstandelijke beperking niet weliswaar minder mogelijkheden hebben voor het kennen met het (intellectuele) hoofd, maar wellicht – en juist hierdoor – sensitiever zijn voor een weten met andere kenvermogens? Net zoals het gehoorvermogen van blinden geoefender en fijngevoeliger is dan van mensen zonder een visuele beperking. Veel begeleiders hebben de ervaring dat cliënten vaak al lang op de hoogte zijn van zaken die nog niet bekend gemaakt waren, bijvoorbeeld een zwangerschap van een begeleidster, een nieuwe relatie of het overlijden van een dierbare.

Onze antroposofische zorgvisie- en methodiek is ook gestoeld op een kennen dat omvattender is dan een 'intellectueel weten' met het hoofd. Zo proberen begeleiders en behandelaren van DeSeizoenen – naast diagnostische gegevens – gezamenlijk zo naar een cliënt te kijken dat er een dieper bewustzijn ontstaat over wezenlijke aspecten van de cliënt en wat ondersteunend en helpend is in zijn of haar begeleiding. En hierbij helpt het om niet alleen met het hoofd te praten, maar ook om bijvoorbeeld bijna letterlijk in de huid van de cliënt te kruipen door zijn of haar bewegingen zelf na te doen en je hierbij gewaar te worden hoe je dan in 'je vel zit'. Welk weten ontstaat er dan over de cliënt en welke ingevingen krijg je dan over wat je te doen staat?

Zo heeft mijn rondlopen met deze vraag, bij mij bovenstaande bewust gemaakt. En heb ik weer een nieuwe dimensie gevonden van één van onze drie kernwaarden; 'tegenwoordigheid van geest' (naast 'gelijkwaardigheid' en 'dienstbaarheid'). Het kostte even tijd, maar ook in dit geval gold: 'Ik weet het wel, maar mijn hoofd nog niet'!

Uitgaan van de 'bodem'

GESPREK MET OUDERS

JACOB EN DINY FLEUREN WONEN IN VORTEM MULLEM EN ZIJN DE OUDERS VAN GERT. GERT IS 40 JAAR EN WOONT IN EEN VAN DE BUITENHUIZEN VAN BRONLAAK, DE WIELAND IN SINT ANTHONIS.

Gert maakt sinds 1996 deel uit van de gemeenschap Bronlaak. Hij begon met dagbesteding. Sinds 1997 woont hij in een van de buitenhuizen. Eerst 18 jaar in het Antonideshuis en nu in de Wieland. Jacob: "Het gaat de laatste tijd heel goed met hem. Maar dat is niet zonder slag of stoot gegaan. We hebben al veel meegemaakt met Gert."

Zuurstoftekort

Bij de bevalling van Gert ging het mis. Jacob: "Het was tijdens de voetbalwedstrijd Nederland tegen Argentinië. De vroedvrouw was te laat." Diny vertelt verder: "Gert liep een zuurstoftekort op. En zijn ontwikkeling bleef dus achter. Als je Gert nu hoort praten heb je niet meteen door dat hij een beperking heeft. Maar bepaalde dingen kan hij helemaal niet overzien. Zelf ziet hij dat anders."

Vergelijken

Gert is de oudste uit een gezin, met naast Gert nog 2 broers en 3 zussen, waarvan 1 zus als baby overleed. Jacob: "Als je eerste kind een beperking heeft dan heeft dat gevolgen voor alle kinderen die daarna komen. Ze beseffen op een gegeven moment dat hij achter blijft in ontwikkeling. En veel aandacht in het gezin ging naar Gert. En Gert op zijn beurt ging vergelijken, wat hij niet kon en de anderen wel." Gert doorliep zijn kinderjaren bij de Mytyschool in Eindhoven. Diny:

Gert

“Daarna ging hij naar het voortgezet onderwijs. Dit was ook het moment waarop hij in een instelling geplaatst zou worden. Er werd een plaatsing geregeld. Maar die plek stond ons helemaal niet aan. En daar liep het dus ook fout. Er zijn daar echt dingen niet goed gegaan in de begeleiding. Dus Gert kwam weer thuis wonen, ging naar het speciaal voortgezet onderwijs in Gemert en van daaruit ging hij stage lopen op Bronlaak.”

“Bronlaak was eigenlijk helemaal niet bekend bij ons”, vertelt Jacob. “We wisten waar het lag, maar niet precies wat het was. Maar onze buurman wees ons erop. Hij dacht dat het wel een plek voor Gert zou zijn. En toen we gingen kijken wist ik eigenlijk ook meteen dat dit de plek was voor Gert.”

Gert groeide op op de boerderij van zijn ouders. Diny: “Als klein kind was hij al altijd tussen de koeien te vinden. Hij werkt graag buiten en met dieren. Hij ‘verstaat’ dieren. Hij kan er goed mee omgaan. Ook met kinderen trouwens. Hij weet gewoon wat ze bedoelen en hij is ook zorgzaam.” Op Bronlaak werkt hij niet op de boerderij, maar in de bosgroep. “Met zijn interesse ligt het voor de hand dat hij op de boerderij van Bronlaak zou werken”, vertelt Jacob. “Gert weet veel van de boerderij en van de dieren. Maar hij kent zijn beperkingen niet. Op de boerderij is hij dan moeilijk te begeleiden. Dan gaat hij gewoon zijn eigen gang. Hij heeft een sterke begeleiding nodig. Die vond hij in de bosgroep die op Bronlaak en in de omgeving in het bos werkt.” Daarnaast werkt Gert 3 dagen bij manege de Sprong Vooruit in Rijkevoort. Jacob: “Gert houdt van

paarden. Hij reed vroeger ook paard. Hij vindt het werk op de manege dus heel leuk. Maar die 3 dagen zijn ook genoeg. De mensen van Sprong Vooruit zijn door Bronlaak goed begeleid in hoe ze met Gert moeten omgaan. Maar het is goed dat hij na die 3 dagen weer in het ritme en begeleiding van Bronlaak komt.”

Hard met hem gewerkt

Sinds 1997 woont Gert dus in een van de buitenhuizen in Sint Anthonis. Eerst in het Antonideshuis, sinds een paar jaren in de Wieland. “En daar heeft hij weer een hele ontwikkeling doorgemaakt”, vertelt Diny. “Gert accepteert zijn handicap niet zo goed. Hij vindt het moeilijk om een hulpvraag te stellen. Maar het team van het Antonideshuis heeft heel hard met hem gewerkt. En daardoor valt alles in de Wieland nu op z’n plek. Hij vraagt nu wel om hulp, dat deed hij eerst nooit. En als hij bij ons op vakantie is, 2 keer per jaar een week, dan houdt hij zijn begeleiding op de hoogte. Dat deed hij eerst ook niet. Hij wilde toen eigenlijk zo min mogelijk geconfronteerd worden met zijn beperking. Hij zegt nu ook voor het eerst “ik ga naar huis” als hij naar de Wieland gaat.”

“Nog steeds is Gert een uitdaging voor de begeleiding en voor ons”, vertelt Diny. “Maar een aantal jaren geleden is er wel een ommekeer gekomen. Gert ging regelmatig zijn eigen weg. En eigenlijk wisten we niet zo goed hoe we grip op hem moesten krijgen. Op Bronlaak werkte toen een orthopedagoog, Peter Jansen. Hij heeft de horoscoop van Gert uitgewerkt. Dat gaf ons, samen met de kennis van Peter, veel begrip over hoe Gert in elkaar zit.

En we durfden hem toen ook losser te laten. Die vrijheid heeft hij nodig. Dat heeft er toe geleid dat hij nu vrij zelfstandig kan wonen in de Wieland. En dat hij zich nog steeds ontwikkelt.”

Alleen naar Amerika

Diny: “Vorig jaar is Gert zelfs alleen naar Amerika gegaan, naar zijn broer Jan die daar woont”, vertelt Jacob. “Hij wilde graag alleen zijn broer bezoeken. Een kennis die ook naar Amerika ging heeft hem begeleid tijdens de vliegreis. Een week is hij daar geweest”. “En Gert kan er echt van genieten als hij bij ons op bezoek komt. Hij ziet dan zijn broers en zussen met neefjes en nichtjes. Dat vindt hij heel waardevol en geniet van het samen zijn”, vertelt Diny.

Oerinstinct

“Hoewel we geen affiniteit hadden met de antroposofie voordat we Bronlaak kenden, zijn wij als boer ook altijd uitgegaan van de ‘bodem’”, vertelt Jacob. “Dat is ook een oerinstinct van Gert. Het ritme van de aarde, de seizoenen. Dat heeft heel veel invloed op mensen. Op heel veel plekken wordt hier aan voorbij gegaan, of is het gewoon vergeten. Hier is nog ruimte voor het meebewegen met de aarde.” Diny vult aan: “Ik ben ook al een hele tijd vrijwilligster op Bronlaak, in de winkel. Op die manier krijg je ook veel mee van wat er op Bronlaak leeft en gebeurt. Dat vind ik heel waardevol. We hopen dat het antroposofisch gedachtengoed behouden kan worden. Maar we merken ook dat het lastig te handhaven is in deze tijd. De antroposofie behouden en uitdragen aan de ene kant en het huidige zorgsysteem aan de andere kant. Het is goed als we daar met z’n allen over na blijven denken.”

Ontmoeting

op de binnenplaats van Hoeve de Corisberg

Sinds juni van dit jaar heeft Hoeve de Corisberg een terras op de binnenplaats van de hoeve. Elke woensdagmiddag van 13.00 tot 16.30 uur en zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur zijn bezoekers van harte welkom om te genieten van een kopje koffie, thee, fris met bijvoorbeeld een stuk vlaai, een overheerlijke wafel met vers fruit en slagroom, een tosti of een verfrissende ijscoupe!

En al dat lekkers wordt nog lekkerder door de enthousiaste bediening van cliënten Ton en Marcel. Samen met een andere cliënt, wisselen zij elkaar af in de bediening. Ton is de prater van de twee. Marcel is wat meer ingetogen in nieuw gezelschap. Maar hij zegt: "Ik kom heel graag werken op het terras". In de dagen dat Marcel niet op het terras werkt, werkt hij in de bakkerij. Hij serveert dus de producten die hij zelf ook maakt.

Ton werkt naast het terras ook op de boerderij en doet allerlei klussen. Ton straalt als hij vertelt over het werk op het terras. "Ik ga bij het bord aan de weg staan en probeer mensen uit te nodigen naar het

terras te komen. Mensen kijken dan op het lijstje en dan vraag ik wat ze willen drinken, koffie, thee of fris. Mensen die thee drinken laat ik nog uit thee kiezen."

Evi Aerts is de medewerker die Ton en Marcel op het terras begeleidt. De andere dagen werkt ze in woonhuis de Blauwe Wachter. "Het terras was al langer een wens van ouders en van cliënten. Ik wilde dat wel oppakken. We gaan nu kijken hoe het gaat lopen. Het is de bedoeling om het hele jaar open te zijn. Er zijn ongeveer 25 plekken op het terras, maar er is ruimte

voor meer. Ik heb niet echt horeca ervaring, ja vroeger als bijbaantje, maar we leren vooral door het te doen. Gelukkig krijg ik hulp van vrijwilliger Karin Curvers. Zij is er ook op woensdag en zaterdag."

Karin: "Ik zag dat er een 'vrijwilliger terras' werd gevraagd op de Corisberg. Ik was op zoek naar vrijwilligerswerk en vind terraswerk heel leuk. Ik heb een achtergrond in de zorg, ik werkte met dementerende ouderen. De combinatie om terraswerk te doen samen met deze, voor mij nieuwe, doelgroep leek mij een uitdaging. Ik kwam op gesprek en werd meteen door iedereen begroet. Toen ik een week later weer kwam kenden de mensen me nog. Dat vond ik zo leuk."

Inmiddels zijn ook de ouders van Marcel op het terras aangeschoven. Marcel en Ton serveren vol enthousiasme de koffie en de pruimenvlaai. Evi: "De producten komen zoveel mogelijk uit de eigen bakkerij of tuin en zijn waar mogelijk biologisch en komen uit de streek. De bezoekers zijn vooral familieleden van cliënten, mensen uit de buurt of toeristen. Zo halen we de buitenwereld binnen."

"De meeste mensen zijn vrolijk als ze hier komen", zegt Ton. "Ze geven soms ook fooi. Dat gaat in de fooienpot." Evi: "We hebben afgesproken dat we met het geld uit de fooienpot met z'n allen een keer op een terras gaan zitten. We willen dan ook kijken hoe een ander terras het doet. Een werkbezoek en teamuitje tegelijk dus."

Marcel en Ton hebben vaak goede ideeën voor verbetering. Ton: "Ik wil graag verse bloemen uit de tuin op de tafels zetten." Karin: "En we merkten dat de ijscoupes te groot zijn voor kleine kinderen. Onlangs serveerden we aan een paar kleine kinderen de ijsjes daarom in de suikerpotjes. Een kinderijsje zou er dus nog bij kunnen op de kaart. Zo leren we dus steeds bij." Ton en Marcel geven beiden aan dat ze het leuk vinden om voor mensen te zorgen en nieuwe mensen te ontmoeten. Ze vinden het terras heel gezellig!

INFO

**Woensdag van 13.00 tot 16.30 uur
en zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur
zijn bezoekers van harte welkom**

VOOR IEDEREEN EEN KAN

HET IS EEN RUSTIGE WOENSDAGOGHTEND OP HOEVE TWENTE IN HEYTHUYSEN, WERKGEBIED VAN ELIVAGAR. ZES CLIËNTEN ZIJN MET BEGELEIDING AAN HET WERK. MAAR OP EEN ANDERE DAG KUNNEN DAT ER OOK ZO MAAR VIJFTIEN ZIJN. DE CLIËNTEN ZIJN OVERWEGEND JONGEREN MET EEN LICHT VERSTANDELIJK BEPERKING. "EEN DOELGROEP DIE SNEL DREMPELS ZIET OM NAAR HET WERK TE KOMEN. MAAR VAN DE ANDERE KANT ZIEN WE HELE MOOIE ONTWIKKELINGEN BIJ DE MENSEN", VERTELT ARMAND REUMERMAN, VAKINHOUDELIJK WERKLEIDER OP DE BOERDERIJ.

Armand werkte 9 jaar op de Corisberg in Heerlen, een andere locatie van DeSeizoenen, voordat hij in 2016 op Hoeve Twente begon. "De Corisberg is een prachtige locatie. Een walhalla voor mensen zoals ik, die graag biologisch dynamisch boeren", vertelt Armand. "Maar ik houd ook van pionieren. En die kans zag ik op Hoeve Twente."

Armand werkte, voordat hij bij DeSeizoenen startte, in een jeugdgevangenis en met zwerfjongeren. "Als je de juiste snaar weet te raken, met wederzijds respect, dan kun je heel veel bereiken met de jongeren. Op Hoeve Twente merk ik dat ook. De jongeren krijgen op weinig plekken gehoor en ik vind dat ze een kans verdienen. Hoeve Twente biedt een helende omgeving. Een leven volgens het ritme van de natuur en de seizoenen. We geven de mensen verantwoordelijkheid voor de dieren en de planten en kijken wat ze wel kunnen in plaats van wat ze niet kunnen. We hebben 11 hectare grond rondom de boerderij, dus iedereen kan ook de ruimte opzoeken die hij of zij nodig heeft."

"Niks is hier hetzelfde, het servies niet, de stoelen niet en ook de mensen niet", lacht Armand. "Met het hele

team benaderen we de mensen vanuit wat ze willen en nodig hebben. Niet te beheersmatig bezig zijn, geen hoge drempels opwerpen. We willen motiveren vanuit verantwoordelijkheid. Bijvoorbeeld omdat de varkens wachten om door jou gevoerd te worden."

Christopher geeft een rondleiding. Hij laat de varkens (Hongaarse wolvarkens), de koeien (Belted Galloway) en de kippen (Isa Brown) zien. Verder lopen ook hond Messi en kat Sjeng rond. De schapen lopen even ergens anders. Christopher vindt de varkens leuk. "Ik vind het mooi om te zien dat ze met zoveel toch goed samen kunnen leven. En wist je dat een varken wel 40 verschillende soorten knorren kan laten horen?" En van de kippen zegt hij: "Sommige kippen mogen los lopen, want die hebben al de verantwoordelijkheid dat ze niet weg lopen."

Voor Ionut is Hoeve Twente een plek waar hij ritme kan opbouwen. "Maar de boerderij is niet echt mijn ding", vertelt hij. "Ik zou graag zanger willen worden." En Mike wil nog wel een paar jaar op de Hoeve blijven werken. "Ik vind het hier wel leuk en kan me ontwikkelen en zo hogerop komen." Roy is echt op zijn plek op de boerderij. "Ik houd van dieren. Ik verzorg altijd de hond en de kippen." Even later zien we dat Roy hond Messi uitlaat op het terrein. "Roy is altijd betrokken. Hij heeft wel eens gezegd dat hij in een dierenasiel zou willen werken", vertelt Armand.

Gilles heeft 1 op 1 begeleiding nodig. Hij zit rustig aan tafel koffie te drinken. Christopher zegt ineens: "Gilles is mijn voorbeeld. Als hij iets nodig heeft, vraagt hij hulp op een hele speciale manier. Heel direct. Hij gebruikt dan 1 woord. Bijvoorbeeld 'drinken'. En iedereen weet dan wat hij wil." Eigenlijk gebruiken we vaak teveel woorden is de conclusie van Christopher."

Armand: "Heel vaak zeggen de cliënten hele rake dingen. Zo zei een eerdere cliënt eens toen we bij de koeien stonden en uitleg gaven over de biologisch dynamische visie: "Nu weet ik waarom de hoorns omhoog staan! Die maken contact met de hemel!". Ik voel me erg bevoorrecht om hier te mogen werken."

Bjorn & Daphne

op locatie

MIDDEN IN DE GENNEPER PARKEN, LANGS DE GENNEPERWEG, STAAN EEN AANTAL WONINGEN. HET VOERMANSHUIS, DE VILLA, DE PARAKLEET, HUIZE PENNINGEN EN NIEUW GENNEP WORDEN GEBRUIKT DOOR DESEIZOENEN. DAARIN WONEN GROEPEN MENSEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING. TWEE VAN DIE BEWONERS ZIJN BJORN EN DAPHNE. ZE ZIJN BROER EN ZUS. ZE WONEN IEDER IN EEN ANDER HUIS, MAAR WERKEN BEIDEN IN DE BEEKDALGROEP DIE ONDER ANDERE DE OMGEVING VAN DE GENNEPER PARKEN NETJES HOUDT.

Daphne is 22 en Bjorn 21. Daphne woont in november 3 jaar op de locatie in Eindhoven, Bjorn kwam een paar maanden later. Ze hebben een hele mooie band samen. Ze kunnen het goed met elkaar vinden en trekken veel met elkaar op.

Daphne: "In mei zijn we samen naar Center Parcs Meerdal geweest. Papa heeft ons weggebracht. Hij vindt het dan wel spannend om ons los te laten. Mama niet. Binnenkort gaan we ook nog met papa en mama samen op vakantie naar Spanje." Bjorn: "En we hebben 5 kippen samen. We voeren ze, rapen eieren en knuffelen ze. Pas is er nog een gestorven. Die hebben we mooi begraven." "Verder kijken we samen films, wandelen we samen, gaan we een ijsje halen op de fiets en doen we mee met de fietsvierdaagse. Oh ja, en we voetballen ook nog in het 'passend voetbalteam' van Sint Oedenrode", vertelt Daphne. "We hebben het samen over van alles. Over leuke dingen, maar ook over saaie dingen", vult Bjorn aan. Locatiemanager Carin van Bommel: "Bjorn is ook heel beschermend naar zijn zus. Hij brengt Daphne na bijvoorbeeld een filmavond altijd naar haar huis terug. Ze hoeft niet alleen over straat."

Maar ze hebben ook hobby's die ze niet met elkaar delen. Zo knutselt en puzzelt Daphne graag en vindt Bjorn magneet vissen en rond gaan met de metaaldetector erg leuk. Is er dan nooit ruzie? "Jawel", zegt Daphne. "Maar dat duurt meestal niet lang". En ze vertellen dat hun moeder soms als bemiddelaar wordt ingeschakeld.

Daphne en Bjorn hebben het naar hun zin op de locatie in Eindhoven. Daphne: "De groepen zijn klein, we worden niet kinderachtig behandeld en er wordt naar ons geluisterd". Bij Bjorn is zelfs de medicatie de afgelopen jaren volledig afgebouwd. Ze werken toe naar een volgende stap: zelfstandig wonen. Bjorn: "Ik zou graag nog meer zelf bepalen wat ik doe. Nu mogen we wel heel veel, maar ik moet het altijd afstemmen. Ik zou graag nog meer zelfstandig beslissingen willen nemen. Zo wil ik zelf bepalen wat ik eet. Liever geen 'vergeten groente', die zijn niet zonder reden vergeten", grapt hij "Een eigen appartement met een gezamenlijke ruimte lijkt me heel fijn." Daphne zou ook graag meer zelfstandig willen wonen. "Een eigen plek, waar dan 2 of 3 keer per week

iemand langs komt om mij te begeleiden. Maar het lijkt me ook wel spannend. Want ik weet niet hoe het is om alleen te zijn. Ik heb altijd samen met anderen gewoond. Hier op locatie is de groep klein, maar ik heb ook in grotere groepen gewoond bij andere instellingen. Dus het zal ook wel wennen zijn." Op de vraag of ze dan niet met elkaar zouden willen wonen is het antwoord heel duidelijk: "Dat gaat botsen!". Daphne: "Bjorn is niet zo netjes en ik juist wel."

Carin van Bommel: "Het is voor mij wel een droom dat er hier op of in de buurt van de Genneper Parks een mogelijkheid zou komen voor appartementen of kleine woningen met begeleiding, zodat onze bewoners die een ontwikkeling doormaken ook een volgende stap kunnen zetten!"

Leren op de kaasmakerij

Op Bronlaak is bij de boerderij een kaasmakerij, waar naast kaas ook yoghurt en kwark wordt gemaakt. Bij de kaasmakerij werkt Marijn. Marijn is 18 jaar en woont in Liessel. Zijn ouders of broer brengen hem 3 keer per week naar Bronlaak om te gaan werken. Hij heeft het er erg naar zijn zin!

Marijn is al heel lang geïnteresseerd in kaas maken. Marijn: "Toen ik 8 jaar was, zag ik op Schooltv hoe kaas werd gemaakt. Dat vond ik toen al heel interessant!" Vanuit de Antoon van Dijk school in Helmond kwam Marijn 2 jaar geleden voor het eerst stage lopen op de kaasmakerij op Bronlaak. "En het is echt zo leuk als ik van tevoren had gedacht", zegt Marijn. "En nu werk ik hier."

Marijn: "Het begint bij het melken van de koeien. Dan wordt de melk naar de kaasmakerij gebracht. Daar maken we er kaas, yoghurt of kwark van. Ik vind het werken met de kaas, de wrongel en de wei, heel leuk." Het maken van kaas, yoghurt en kwark is een heel proces waarbij je secuur moet werken. De Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) schrijft regels voor hoe hygiënisch om te gaan met de productie van etenswaren. En dat betekent natuurlijk dat er ook veel gepest moet worden.

"Dat vind ik iets minder leuk", vertelt Marijn. "We moeten alles steeds schoonmaken met water en een speciaal sopje. Maar het hoort erbij."

"Ik heb hier heel veel geleerd, vooral van Jan", zegt Marijn. Jan Derks is samen met Dave Harrold en Petra Blom een van de begeleiders op de kaasmakerij. Jan Derks: "In totaal werken er vijf cliënten bij de kaasmakerij. En ieder doet zoveel mogelijk de dingen waar die goed in is en leuk vindt. Marijn vindt het bijvoorbeeld leuk om in de kaaskelder bezig te zijn. Het resultaat van zijn werk is heel zichtbaar en het klinkt daar ook nog goed als hij erbij zingt. Ook in de kaasmakerij steekt hij graag de handen uit de mouwen en heeft al veel afgekeken en daardoor geleerd van hoe we dingen doen. En omdat Marijn ook leergierig is vertel ik er vaak bij waarom we het zo doen en waar het mee te maken heeft.

Dan ontstaan vaak leuke gesprekjes over dingen die je niet zo maar ziet, maar toch kan snappen. Al met al heeft Marijn een behoorlijke bijdrage aan het werk in de kaasmakerij en als hij vakantie heeft merken we echt dat we extra werk te verzetten hebben."

Marijn zou ook graag het leer-werktraject 'medewerker kaasmakerij' volgen op Bronlaak. "Dan krijg je een certificaat", zegt Marijn. "Dan kun je alles zelfstandig doen. Dat komt nog wel een keer."

Marijn vind de kaas zelf ook lekker. "Vooral de fenegriek kaas vind ik lekker. Maar we hebben ook nog truffelkaas, kaas met Italiaanse kruiden, kaas met basilicum en soms brandnetel- of daslookkaas. Mijn ouders kopen soms ook de kaas die ik gemaakt heb."

DE WAARDE VAN jaartafels en jaarfeesten

De antroposofische mensvisie van DeSeizoenen komt tot uiting in hoe we omgaan met onze cliënten. We geloven in hun mogelijkheden en talenten. Een belangrijk deel van de antroposofie is ook het leven volgens het ritme van de natuur. Dat ritme geeft ook ritme voor onze cliënten. De jaartafels en jaarfeesten spelen daarbij een belangrijke rol. We spreken daarover met Bregt Beerends, vakinhoudelijk werk-leider in de Theeschenkerij op de Grootte Modderkolk (onderdeel van Verdandi) én cultuurcoördinator voor deze locatie.

Bregt: "In ons werk willen wij meebewegen op het ritme van het jaar. We doen dit bijvoorbeeld met een spreuk bij de dagopening, waarbij de spreuk past bij het jaargetijde of bij de periode van een jaarfeest. De visie van Verdandi is dat wij als mensen deel uit maken van alles wat leeft op deze aarde. Het meebewegen op het ritme van de seizoenen kan ons houvast en kracht geven. Dat is heel belangrijk voor onze cliënten."

Niet alleen de jaarfeesten spelen een rol bij het beleven van de seizoenen, maar ook de jaartafels of seizoenstafels. Bregt: "Een jaartafel is een vaste plek, bijvoorbeeld in huis, waar de kringloop van het jaar gevolgd kan worden. Wat buiten gebeurt wordt binnen tot uitdrukking gebracht.

We leggen er dingen neer uit de natuur. Rond het Michaelsfeest zijn dat bijvoorbeeld de oogstproducten, de courgettes, pompoenen, tomaten, appels en peren uit onze tuin. Aan die oogst hebben de cliënten zelf meegewerkt. Op deze manier komen de seizoenen heel dichtbij en geeft dit ritme aan het jaar."

En dan de jaarfeesten. Een deel van de jaarfeesten geeft aandacht aan religieuze thema's, voor een ander deel geven de jaarfeesten aandacht aan de seizoenpatronen in de natuur. "De cyclus van de jaarfeesten staat symbool voor de cyclus die de natuur en de mens gedurende de seizoenen doormaakt. Het verhaal van de jaarfeesten is gebaseerd op het idee dat de mensheid een ontwikkeling doormaakt. De jaarfeesten helpen ons om tot ontwikkeling te komen. Ze helpen ons herinneren aan hoe we bedoeld zijn en aan de weg die we af te leggen hebben", vertelt Bregt.

Wat is dan precies de waarde van de jaartafels en jaarfeesten voor onze cliënten? Bregt legt uit: "Ik denk dat onze cliënten, maar wij als medewerkers net zo goed, er baat bij hebben om niet alles te hoeven 'snappen'. In onze samenleving wordt zo'n groot apèl gedaan op ons hoofd en

op ons denken. De nadruk ligt op kennis. Het mooie van het vieren van jaarfeesten is dat het niet om kennis en om denken gaat, maar over voelen en beleven. De feesten geven plezier, verwondering, spanning, gevoel van samen-zijn en gevoel van verbondenheid. Volgens mij is dat voor iedereen, voor cliënten én medewerkers, een herinnering aan hoe we bedoeld zijn."

Bregt: "Op Verdandi vinden we de jaartafels en jaarfeesten heel belangrijk. Maar niet iedereen is bekend met de waarde ervan. We willen graag de kennis en betrokkenheid van cliënten, ouders en medewerkers vergroten. Komend jaar vragen we bijvoorbeeld aan alle medewerkers om zich te verbinden met een feest. De medewerker gaat dan helpen bij de voorbereiding en uitvoering van dat feest. En er over vertellen. We hopen dat de kennis over de jaartafels en jaarfeesten zich zo gaat verspreiden en verdiepen".

"Telkens als we met elkaar een feest vieren, en ik de blijdschap op de gezichten van de cliënten zie, en zie hoe iedereen geniet van een heerlijke maaltijd of van mooie muziek, dan maakt zo'n feest mij heel gelukkig. En ook dankbaar dat ik hier deel vanuit mag maken, besluit Bregt."

Samen!

ALLES SAMEN DOEN

Soms is het wel eens goed om te horen hoe nieuwe medewerkers tegen de onze organisatie aan kijken. Een frisse blik. Op Overkempe gaan we daarom in gesprek met Annemieke Lam en Christa van Leeuwen. Zij zijn respectievelijk sinds eind juli 2017 en mei 2018 in dienst bij DeSeizoenen.

Annemieke doet de opleiding HBO-Verpleegkunde aan Saxion Hogeschool. In februari rondt ze deze opleiding af. Ze begon met vakantiewerk, maar inmiddels werkt ze als begeleider en persoonlijk begeleider op Overkempe in het Kasper Hauser huis. "Als persoonlijk begeleider word je gekoppeld aan een cliënt waarvoor je alle dingen regelt. We ondersteunen als maatje de cliënt, de ouders en de ondersteuningsplanverantwoordelijke", vertelt Annemieke.

Christa werkt als ondersteuningsplanverantwoordelijke in het Schatbornhuis. Daarvoor werkte ze 8 jaar bij Frion in Zwolle, ook een organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking. Christa: "Ik zat daar eigenlijk prima. Ik kende Overkempe wel, ik woon in Boskamp namelijk. Ik ging ook wel eens naar de open dag met mijn dochter. Mijn vader kwam op een gegeven moment met een advertentie aan, waarin Overkempe naar begeleiders zocht. Ik solliciteerde en werd als ondersteuningsplanverantwoordelijke aangenomen."

Wat merkt Christa als verschil met haar vorige organisatie? "Ik kwam van een grote organisatie, waar alles heel luxe is. Op Overkempe ga je terug naar de basis. En dat bedoel ik in positieve zin. Het draait om mensen, om het samen zijn. En voor ieder niveau bewoner is er passend werk. Het is er gezelliger. De televisie staat bijna nooit aan. In plaats daarvan luisteren we samen naar muziek, wandelen we een stukje of drinken we samen een kopje koffie. Een echte gemeenschap."

Annemieke heeft voor haar opleiding stage gelopen in diverse zorgbranches, waaronder ook in de ouderenzorg en een ziekenhuis. "Maar hier ben ik echt op mijn plek", zegt Annemieke. "Je hebt hier tijd voor de mens. Dat is in een ziekenhuis heel anders, daar voer je vooral handelingen uit. Ik denk dat veel mensen een verkeerd beeld hebben van de gehandicaptenzorg. In mijn klas kiest bijna iedereen voor werken in een ziekenhuis, maar ik vind de gehandicaptenzorg veel meer uitdaging bieden. Je bent veel meer met de mensen zelf bezig."

Zowel Christa als Annemieke waren vooraf niet echt bekend met de antroposofie. Christa: "Ik vind de mensvisie van de antroposofie heel mooi. De cliënt écht zien, de gezamenlijke activiteiten, de dagopening, de vieringen. Verder wordt er zo min mogelijk reguliere medicatie gebruikt. Er wordt eerst gekeken of er andere oplossingen zijn. We geven bijvoorbeeld niet zomaar een slaaptablet. We kijken eerst waarom iemand niet goed slaapt en hoe we dat met natuurlijke middelen kunnen oplossen. Verder worden er minimaal vrijheidsbeperkende maatregelen of hulpmiddelen ingezet."

Annemieke: "Als je kijkt naar hoe de antroposofische zorg anders is, dan gaat het echt om het samen zijn en samen dingen doen! Je bent ook niet alleen bezig met je eigen groep, maar met de hele gemeenschap. Je weet wat er binnen de gemeenschap gebeurt en je kent iedereen. Bewoners gaan ook bij elkaar op de koffie of eten 's avonds samen een chipje. De betrokkenheid van de ouders is ook hoog. Het is echt een gemeenschap in plaats van een instelling."

Vierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

INTERVIEW MET PETER LAMET BD TOTAAL

Vanuit de antroposofische mensvisie vinden we bij DeSeizoenen (biologisch dynamische) voeding belangrijk. Voeding met levenskracht, die gezond en smakelijk is voor onze cliënten. Waar mogelijk komt de voeding voor onze cliënten uit de eigen tuinen. Maar we ontkomen er niet aan dat we ook producten moeten inkopen. Sinds 1993 is BD-Totaal de partij waar DeSeizoenen producten inkoopt. We spreken hier over met Peter Lamet, directeur en oprichter van BD-Totaal.

Peter Lamet: "BD-Totaal is een foodservice groothandel met een totaal pakket van Biologische en Biologisch-Dynamische producten. We leveren vooral aan verzorgingshuizen, bedrijfsrestaurants, horeca, kinderdagverblijven en festivals. Eigenlijk overal waar buitenshuis gegeten wordt. BD-Totaal is begonnen in 1993 omdat er een duidelijk behoefte was bij de keukens van de Antroposofische instellingen aan een bedrijf dat al zijn aandacht richtte op grootverbruik in plaats van op de retailmarkt. Al vanaf het begin van het ontstaan van BD-Totaal is er dus een relatie tussen BD-Totaal, DeSeizoenen en Care Shared (de ondersteunende organisatie van DeSeizoenen). Peter: "We hebben een goede samenwerking. En door de jaren heen zijn we met elkaar mee gegroeid. Het beleid van DeSeizoenen spreekt zich duidelijk uit voor biologisch dynamische voeding."

Zijn er nog ontwikkelingen op het gebied van voeding in de zorg? "Vanuit de antroposofische zorg staat voeding hoog in het vaandel. Helaas zien we in de reguliere zorg nog steeds erg weinig beweging op het gebied van voeding. Ik blijf het vreemd vinden dat daar relatief weinig waarde aan voeding gegeven wordt. Nog even los van of dat biologisch of regulier geteeld eten zou moeten zijn", vertelt Peter. "Gelukkig zien we dat de jongere consument het steeds belangrijker vindt om verantwoord te consumeren. Veel meer dan voorheen willen mensen weten waar een product vandaan komt. Uit welke streek, welke teler? Wij proberen daar zoveel mogelijk op in te spelen en daarover duidelijk met onze klanten te communiceren."

"Verder is er op dit moment weer een tendens naar zelf koken 'op de groep', in plaats van kant en klare maaltijden die alleen opgewarmd hoeven te worden. Het koken is dan een groepsactiviteit. Ook daar hebben we in onze distributie mogelijkheden voor. Er kunnen ook kleinere hoeveelheden per product besteld worden, dus een bloemkool, een pak melk. Met andere woorden, we proberen zoveel mogelijk in te spelen op de wensen van de klant. Het is altijd een samenwerking", besluit Peter.

DeSeizoenen